

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci **žalobce F. K., t.č. Věznice V.**, bytem S., zastoupeného Mgr. Romanem Seidlerem, advokátem se sídlem Malická 11, 301 17 Plzeň, proti **žalované České správě sociálního zabezpečení se sídlem v Praze 5, Křížová 25** (dále jen **ČSSZ Praha** či **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 29.3.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 10.3.2011 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Romanu Seidlerovi se p ř i z n á v á odměna v celkové výši 12.714,-Kč, která mu bude vyplacena ve lhůtě do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí z účtu Krajského soudu v Plzni na účet číslo X, VS 760726, vedený u Komerční banky v Plzni.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou k výzvě soudu doplněnou žalobou ze dne 29.3.2011 a doručenou zdejšímu soudu dne 20.4.2011 prostřednictvím žalované se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 10.3.2011 č.j. x, jímž byly zamítnuty jeho námítky a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ ze dne 12.10.2010, kterým byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění v platném znění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Jičín ze dne 21.9.2010 není invalidní, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 30%. V žalobě žalobce vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, protože nebyl posouzen jeho celkový zdravotní stav,

rozhodnuto bylo pouze dle posudku gastrokopického a psychiatrického, proto je přesvědčený o tom, že rozhodnutí je špatné a mylné, dožadoval se nového zdravotního posudku.

Žalovaná při zaslání žaloby vyjádřila přesvědčení, že napadené rozhodnutí odpovídá zjištěnému skutkovému stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí a je v souladu s platnými právními předpisy a k důkazu navrhla posudek PK MPSV s tím, že rozhodnutí ponechává na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zasláního dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že žalobci bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 17.3.2011.

K žádosti žalobce ze dne 2.5.2011 mu byl ustanoven zástupcem advokát Mgr. Roman Seidler usnesením ze dne 20.6.2011.

Z vyžádaného *posudkového spisu zasláního OSSZ Jičín* vyplývá, že zdravotní stav žalobce byl posouzen na uvedené OSSZ s ohledem na místo výkonu trestu odnětí svobody žalobce dne 21.9.2010, jak vyplývá ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě. Žalobce nebyl uznán invalidní, když rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 7, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., (dále jen **vyhláška**), pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Ze záznamu o jednání ČSSZ – lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení Hradec Králové, ze dne 24.2.2011 je zřejmé, že žalobce nebyl uznán invalidní, když rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 7, písm. b) přílohy k vyhlášce, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30% a tato ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Opatřením místopředsedy Krajského soudu v Plzni JUDr. Václava Roučky ze dne 7.7.2011 dle § 44 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, byla věc přidělena k vyřízení JUDr. Aleně Hocké v důsledku změny rozvrhu práce uvedeného soudu účinné od 1.7.2011 místo dosud vyřizující soudkyně JUDr. Olgy Charvátové.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (*dále jen PK MPSV* nebo *komise*), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV pracoviště Hradec Králové (s ohledem na místo výkonu trestu) o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 26.9.2011 za přítomnosti žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, když komise považovala smíšenou poruchu simplexní osobnosti a poruchy přizpůsobení za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, takto charakterizované postižení odpovídá středně těžkému postižení podle položky 7b) kapitoly V přílohy k vyhlášce, proto komise stanovila konečnou procentní míru poklesu pracovní schopnosti 30%, tj. na dolní hranici procentního rozpětí (30-45%) vzhledem

k tomu, že není nutná žádná psychiatrická medikace. S tímto zdravotním postižením je žalobce schopen lehčí fyzické práce s vyloučením práce ve vlhku a chladu, práce náročné na myšlení, práce týmového charakteru, dále ve strnulé poloze zad či náročné na jemné pohyby prstů rukou. Komise dále uvedla, že souhlasí s posudkem OSSZ Jičín ze dne 21.9.2010 i lékaře námitkového řízení, ale přiznání částečné invalidity žalobci dne 17.10.2007 posudkem OSSZ Sokolov (35% ztráty schopnosti soustavné výdělečné činnosti) považuje za posudkový omyl, neboť dle podkladů uvedených v záznamu z jednání vyplývá z neurologického nálezu pouze hypostézie v oblasti n. ulnaris l. sin. distálně a lehce omezené bolestivé pohyby Cp v dotažení.

Pravomocným usnesením ze dne 10.1.2012 byla zamítnuta žádost žalobce ze dne 3.10.2011 o změnu ustanoveného zástupce jako nedůvodná.

Žalobce vyslechnutý prostřednictvím dožádaného Okresního soudu v Jičíně dne 24.2.2012 setrval na podané žalobě s tím, že nesouhlasí se závěry posudku PK MPSV, jelikož jeho zdravotní stav nebyl správně posouzen a nebyly vzaty v úvahu posudky, které má k dispozici a dodatečně je doloží prostřednictvím právního zástupce. Připomněl, že částečně invalidním byl uznán již dne 29.1.2003, ale protože neměl odpracovanou dobu pojištění, nebyl mu důchod vyplácen a po 1.1.2010 již nebyl uznán invalidní; dále popsal své zdravotní potíže.

K žádosti zdejšího soudu PK MPSV pracoviště Hradec Králové doplnila svůj posudek dne 26.6.2012, kdy zhodnotila i další lékařské zprávy doručené zástupcem žalobce, přičemž setrvala na svém posudku ze dne 26.9.2011 v plném rozsahu, protože předložené lékařské zprávy byly bez vlivu na posudkový závěr a zdravotní postižení žalobce nedosahuje hranice invalidity. (*Stejnopis posudku i jeho doplnění byl doručen žalobci i žalované.*)

Podáním ze dne 13.4.2012 zástupce žalobce sdělil, že žalobce na podané žalobě trvá.

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 18.4.2012 se zúčastnil zástupce žalobce a předal soudu upřesněné vyúčtování požadovaných nákladů řízení, kdy požadoval odměnu advokáta a náhradu hotových výdajů v celkové výši 12.714,-Kč za 4 úkony právní služby (á 500,-Kč) a 4 režijní paušály (á 400,-Kč), tj. celkem 3000,-Kč a dále cestovné ve výši 5.395,-Kč za celkem 830 km (2x cesta Plzeň-Věznice V. a zpět), náhrada za promeškaný čas (20 půlhodin á 100,-Kč), tj. 2000,-Kč a dále DPH (tj. daň z přidané hodnoty) 20% z částky 10.595,-Kč, což činí 2.119,-Kč (právní porada s žalobcem se konala 17.2.2012, výslech žalobce se uskutečnil dne 24.2.2012). Dále bylo požádáno o zaslání předmětné částky na účet č.: X, VS: 760724, vedený u Komerční banky v Plzni. Dále navrhl s ohledem na názor žalobce, podle kterého došlo k poklesu pracovní neschopnosti o více jak 35% provedení znaleckého posudku soudním znalcem, který by měl posoudit zdravotní stav žalobce ke dni 10.3.2011. Soud však tento návrh zamítl jako nadbytečný s ohledem na obsah posudku PK MPSV. V závěrečném návrhu zástupce žalobce uvedl, že žalobce nesouhlasí se závěrem PK MPSV ze dne 26.3.2012, která v plném rozsahu trvá na posudku ze dne 26.9.2011, na základě něhož komise stanovila konečnou procentní míru poklesu pracovní neschopnosti na 30%. Žalobce má za prokázané, že jeho zdravotní postižení trvale významným způsobem ovlivňuje jeho pracovní schopnost. Je přesvědčen, že jeho zdravotní stav nebyl správně posouzen. Rovněž je nutné zmínit velmi nepatrný rozdíl procentní míry poklesu pracovní schopnosti, jelikož dle § 39 odst. 1 zákona o

důchodovém pojištění je požadovaný pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jmenován nejméně o 35%, avšak PK MPSV došla k názoru, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti žalobce je pouze 30%. Žalobce se domnívá, že v tomto případě je rovněž prostor pro odstranění tvrdosti zákona. S ohledem na uvedené skutečnosti navrhl, aby krajský soud rozhodl rozsudkem tak, že rozhodnutí žalované ze dne 10.3.2011 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení. *Zástupce žalované* závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV i jeho doplňku, neboť žalobci se nepodařilo prokázat, že by k datu napadeného rozhodnutí byl invalidní.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány posudkovými lékaři (OSSZ, ČSSZ i PK MPSV), jak uvedeno shora.

Žalobce se žalobou domáhá přiznání nároku na invalidní důchod, přičemž s účinností od 1.1.2010 je invalidita upravena v citovaném § 39 zákona a za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.

Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měl být přiznán invalidní důchod pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání tohoto důchodu, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobci, nikoli na žalované, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje žalobce zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, avšak záleží pouze na ošetřujícím lékaři žalobce, jaká vyšetření uzná za potřebná a vhodná s ohledem na jeho stávající zdravotní stav, tudíž není podmínkou pro posouzení zdravotního stavu provést kompletní vyšetření žadatele o invalidní důchod, jak se domnívá

žalobce. Pokud se týká odstranění tvrdosti zákona, k tomuto je oprávněn v této oblasti pouze ministr práce a sociálních věcí, jak vyplývá z § 4 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. *v této věci stav ke dni 10.3.2011*. Pokud u žalobce dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity prvního až třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři). Přiznání invalidity však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání či na finanční, sociální nebo rodinnou situaci žalobce. V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí žadatel splnit, aby mu mohl být přiznán invalidní důchod, velmi striktně. Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (tj. pojištěnce) za splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění, přičemž podmínku potřebné doby pojištění žalobce nesplnil ani v předchozí době, kdy mu kvůli tomu nenáležela výplata invalidního důchodu, ač byl uznán částečně invalidní od 9.1.2003, jak vyplývá z rozhodnutí žalované ze dne 17.4.2003 i 8.11.2007 založených v dávkovém spisu.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 10.3.2011 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV pracoviště Hradec Králové ze dne 26.9.2011 (i jeho doplnění z 26.3.2012) vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, ačkoliv žalobce je přesvědčen o opaku, protože komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobce nevyklučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Posudkoví lékaři OSSZ i ČSSZ, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav žalobce shodně, jak uvedeno shora. Přiznaná 30% ztráta pracovní schopnosti však nedosahuje potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně od 1.1.2010, tudíž žalobce nebyl uznán invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace týkající se žalobce, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

Zdejší soud ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 10.3.2011 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, protože žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity prvního stupně (tj. do 31.12.2009 částečné invalidity) a žalovaná se vypořádala dostatečně i se všemi námitkami žalobce proti rozhodnutí ze dne 12.10.2010.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu

nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

*Žalobci byl pro řízení o žalobě ustanoven zástupcem advokát Mgr. Roman Seidler.; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s.ř.s.), proto mu byla přiznána odměna za zastupování v souladu s jím shora citovaným předloženým vyúčtováním ze dne 17.4.2012 celkem tedy 12.714,-Kč dle § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b), § 13 odst. 3, 4 a § 14 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (*advokátní tarif*), v platném znění. Předmětná částka bude vyplacena jmenovanému advokátovi na jím uvedený účet (*výrok III. rozsudku*) z účtu zdejšího soudu ve stanovené lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.*

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 18.dubna 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně